

*Дзега Володимир Дмитрович,
аспірант кафедри парламентаризму та політичного менеджменту,
НАДУ, м. Київ
ORCID 0000-0003-2745-4187*

УДК 35.352/353

doi: 10.34213/db.20.02.16

ВДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПОСАДОВИХ ОСІБ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДНИХ ПОВНОВАЖЕНЬ В УКРАЇНІ

Розглянуто організаційну компетентність посадових осіб місцевого самоврядування як здатність до лідерства та здійснення ефективної комунікації й вирішення міжособистісних конфліктів у колективі, застосування знань і вмінь щодо прийняття управлінських рішень у межах своєї компетенції, навичок та досвіду збору й аналізу інформації із застосуванням сучасних комп'ютерних й інформаційних технологій.

Запропоновано напрями вдосконалення організаційної компетентності посадових осіб місцевого самоврядування в умовах децентралізації владних повноважень шляхом розвитку чинного законодавства України у сфері місцевого самоврядування та запровадження нових знань з публічного управління та адміністрування, зокрема основ менеджеризму, для прискорення й якісної реалізації процесів реформування місцевого самоврядування.

Ключові слова: організаційна компетентність; посадова особа місцевого самоврядування; реформування місцевого самоврядування.

Постановка проблеми. Вдосконалення організаційної компетентності посадових осіб місцевого самоврядування пов'язано із закономірністю демократичного розвитку Української держави та її інститутів, зокрема органів місцевого самоврядування (далі – ОМС) в умовах децентралізації владних повноважень, яка залишається сферою пріоритетних інтересів теорії державного управління та галузі знань «Публічне управління та адміністрування».

Діяльність ОМС в Україні має досить широкий спектр повноважень, які визначені ст. 143 Конституції України [10]. Особливість їх статусу, як органу публічної влади на місцях, полягає у дотриманні принципів народовладдя, гласності, колегіальності, поєднання місцевих і державних інтересів, правової, організаційної та матеріально-фінансової самостійності; підзвітності та відповідальності перед територіальними громадами [19]. До їх переліку

віднесені «сільські, селищні, міські ради, які є органами місцевого самоврядування, що представляють конкретні територіальні громади та реалізують від їх імені та в їх інтересах функції і повноваження місцевого самоврядування, а також обласні та районні ради, які є органами місцевого самоврядування, що представляють спільні інтереси територіальних громад сіл, селищ, міст» [19, ст. 10]; посадовою особою місцевого самоврядування визнається особа, яка «працює в органах місцевого самоврядування, має відповідні посадові повноваження у здійсненні організаційно-розпорядчих та консультативно-дорадчих функцій і отримує заробітну плату за рахунок місцевого бюджету» [19, ст. 1].

Від швидкого і повного вирішення першочергових завдань, спрямованих, насамперед, на трансформацію обов'язків і структури органів публічної влади на місцях, залежить підвищення ефективності реформування державного управління, децентралізація владних повноважень, розширення функцій місцевого самоврядування, забезпечення партнерства державної влади та ОМС в Україні.

Суттєве значення у вирішенні цих завдань належить удосконаленню організаційної компетентності посадових осіб місцевого самоврядування як їхньої здатності якісно реалізовувати одну з базових управлінських функцій – організаційну, що впливає на забезпечення об'єднання всіх структурних підрозділів ОМС в єдине ціле, чітку регламентацію їх функцій, розподіл обов'язків та координацію зусиль персоналу з метою забезпечення максимальної продуктивності в досягненні попередньо визначеної мети діяльності. Її вдосконалення набуває, таким чином, особливого значення і може мати практичний аспект з урахуванням потреб суспільства і держави щодо професіоналізації публічної служби України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Окремі аспекти державного управління з розвитку професійної компетентності представників органів державної влади та органів місцевого самоврядування розкрито у працях вітчизняних учених В. А. Гошовської [1], С. В. Краснопорової [11],

В. С. Куйбіди [12] та ін., в яких виокремлено низку аспектів щодо змісту та структури професійної компетентності публічних службовців.

Питання, пов'язані з розробкою ефективної кадрової політики, професійного вдосконалення та кар'єрного розвитку публічних службовців і посадових осіб місцевого самоврядування в Україні, їх підготовкою та перепідготовкою, розглядали у своїх дисертаційних дослідженнях П. В. Ворона [3], А. П. Лелеченко [13], А. Ткачук [22] та ін.

Проблемам розвитку органів місцевого самоврядування присвячено праці А. В. Баско [1], В. І. Борденюка [2], І. В. Дробуша [5], Ю. В. Ковбасюка [14], О. Г. Рось [21], С. П. Якимчук [23] та ін., в яких окреслено сучасні наукові підходи і принципи публічного управління. Проте питання вдосконалення організаційної компетентності посадових осіб місцевого самоврядування в Україні в умовах децентралізації владних повноважень у державному управлінні комплексно не вивчалися.

Так, на думку П. В. Ворони, посадова особа місцевого самоврядування має бути компетентною взагалі [3], В. С. Куйбіди – професійно компетентною, тобто такою, що має «здатність ухвалювати обґрунтовані рішення в рамках своєї компетенції щодо ефективної діяльності ОМС» [12, с. 58].

Професійну діяльність старости, сільського голови, інших посадовців ОМС пов'язано з багатоаспектністю їхніх обов'язків та актуалізацією нової управлінської парадигми, яка, на думку В. А. Гошовської та Л. І. Даниленко, пов'язана з лідерством і «передбачає появу нових організаційних структур, нових моделей поведінки, нових процедур (передусім, щодо процесу прийняття рішень), нових принципів і цінностей як основи управлінської діяльності» [5, с. 3].

Важливою для розкриття організаційно-управлінського аспекту нашого дослідження є ідея випереджального розвитку місцевого самоврядування С. В. Краснопорова, для впровадження якої необхідно здійснити якісні зміни у функціональному розмежуванні, структурному коригуванні, внутрішньо-організаційній модернізації, демократизації управління, фінансовій децентралізації [11].

Метою статті є пошук та обґрунтування напрямів і шляхів удосконалення організаційної компетентності посадових осіб місцевого самоврядування в умовах децентралізації владних повноважень та реформування місцевого самоврядування й територіальної організації влади в Україні.

Виклад основного матеріалу дослідження. Організаційна компетентність посадових осіб місцевого самоврядування розглядається нами як здатність до лідерства та здійснення ефективної комунікації й вирішення міжособистісних конфліктів у колективі, застосування знань і вмінь щодо прийняття управлінських рішень у межах своєї компетенції, навичок та досвіду збору й аналізу інформації із застосуванням сучасних комп'ютерних та інформаційних технологій.

В умовах децентралізації владних повноважень в Україні існує високий рівень запиту на професійну компетентність посадових осіб місцевого самоврядування, в цілому і, зокрема її організаційну складову, якою передбачається об'єднання не лише структурних підрозділів ОМС в єдине ціле, а й забезпечення успішного завершення реформи місцевого самоврядування.

Як стверджують міжнародні експерти, «незважаючи на пандемію COVID та її кардинальні наслідки для соціально-економічної ситуації, триваючий військовий конфлікт, неспокійне політичне середовище, місцеві вибори в жовтні тощо, у 2020 р. децентралізація добре просунулася і набрала обертів, і зміни вже є незворотними. Завершення адміністративно-територіальної реформи, зі створенням 1469 громад та 136 районів, є головним досягненням та важливою віхою» [18]. Цьому сприяло, на наш погляд, прийняття комплексу базових законів України про місцеве самоврядування та нових законопроектів, які були передбачені Концепцією реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні (2014 р.) [20].

Розглянемо коротко їх зміст за допомогою таблиці (див. таблицю).

Таблиця

Чинне законодавство України у сфері місцевого самоврядування

Назва закону України	Сутність
Про внесення змін до Бюджетного кодексу України у зв'язку з проведенням адміністративної реформи (642-IX від 02.06.2020 р.)	Розроблено з метою приведення у відповідність понятійного апарату Бюджетного кодексу України для системи центральних органів виконавчої влади, що реалізують державну митну та державну податкову політику
Про внесення змін до Податкового кодексу України	Сприяє забезпеченню збалансованості бюджетних надходжень у 2021 р. шляхом підвищення ефективності використання економічних ресурсів країни, а також усунення недоліків чинного законодавства
Про добровільне об'єднання територіальних громад (562-IX від 16.04.2020 р.)	Надав змогу розпочати формування спроможного базового рівня місцевого самоврядування
Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо впорядкування окремих питань організації та діяльності органів місцевого самоврядування та районних державних адміністрацій (1009-IX від 06.12.2020 р.)	Врегулював питання правонаступництва комунального і державного майна, бюджетних ресурсів, прав та зобов'язань; надав змогу створити районні державні адміністрації в нових районах
Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо приведення у відповідність положень бюджетного законодавства у зв'язку із завершенням адміністративно-територіальної реформи (№ 794-IX від 15.07.2020 р.)	Сприяє здійсненню повноважень органів місцевого самоврядування на новій територіальній основі, розмежуванню доходів і видатків між бюджетами районів та територіальних громад, встановленню складу доходів та видатків бюджетів територіальних громад, які будуть сформовані за рішенням Кабінету Міністрів України, в обсягах які були закріплені за бюджетами міст обласного значення та об'єднаних територіальних громад, встановленню рівних умов для сільських, селищних, міських територіальних громад у бюджетному забезпеченні
Про внесення змін до Закону України «Про місцеві державні адміністрації» та деяких інших законодавчих актів України щодо реформування територіальної організації виконавчої влади в Україні» (№ 4298 від 30.10.2020 р.)	Зумовлює необхідність реорганізації 490 районних державних адміністрацій в усіх адміністративно-територіальних одиницях субрегіонального рівня України, приведення їх територіальної юрисдикції у відповідність з чинним районуванням України, а також наділення їх належною юридичною правоздатністю
Постанова «Про утворення та ліквідацію районів» (№807-IX від 17.07.2020 р.)	Сприяла реорганізації адміністративно-територіального устрою субрегіонального рівня та утворенню 136 укрупнених районів, які стали основою для організації і діяльності органів державної влади на місцях
Про співробітництво територіальних громад» (1508-VII від 17.06.2014 р.)	Сприяв створенню механізмів вирішення спільних проблем громад, якими скористалися 975 громад
Про засади державної регіональної політики (№ 156-VIII від 05.02.2015 р.)	Сприяв наданню державної підтримки регіонального розвитку та розвитку інфраструктури громад; вона зросла майже у 41,5 разів: з 0,5 млрд грн до 20,75 млрд грн у 2019 р.; за рахунок цієї підтримки в регіонах та громадах реалізовано у 2015–2019 рр. більше 12 тис. проектів
Про внесення змін до деяких законів України щодо розвитку інституту старости» (№ 4535 від 22.12.2020 р.), проект	Передбачено розглядати посаду старости не у структурі виконавчої влади, а у структурі інституту представництва у громаді

Джерело: авторська розробка.

Як видно з таблиці, нова законодавча база значно посилила мотивацію до міжмуніципальної консолідації в країні, створила належні правові умови та механізми для формування спроможних територіальних громад сіл, селищ, міст, які об'єднують свої зусилля у вирішенні нагальних проблем. В цілому, базовий пакет нового законодавства був сформований до 2020 р. Однак зміни до Конституції України так і не були прийняті, хоча саме вони мали вирішити питання:

- утворення виконавчих органів обласних рад;
- реорганізації місцевих державних адміністрацій щодо їх перетворення в органи контрольно-наглядового типу;
- визначення громади як адміністративно-територіальної одиниці.

Також зазначимо, що в результаті порівняння тексту чинного Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» [18] із зазначеною Концепцією реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні [19], з вимогами Європейської хартії місцевого самоврядування (ЄХМС) [9] та Міжнародними стандартами якості ISO серії 9000 [15], нами встановлено, що в ньому не знайшли відображення такі стандартні показники результативності, як:

- посилення інституційної спроможності об'єднаних територіальних громад (ОТГ) та ОМС (показник 1);
- дотримання принципів та положень ЄХМС (показник 2);
- впровадження механізму здійснення місцевими держадміністраціями та населенням контролю за наданням ОМС, територіальними органами центральних органів виконавчої влади публічних послуг (показник 3).

І навпаки, відображені такі показники:

- формування ефективної територіальної системи ОМС (показник 7);
- утворення ОТГ (показник 8);
- визначення чітких меж кожної адміністративно-територіальної одиниці (показник 11);
- утворення виконавчих органів обласних та районних рад (показник 12).

Тобто аналіз чинного Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» показав наявність лише часткової його відповідності основним положенням Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні й іншим міжнародним актам. Це дає підстави стверджувати про:

– недостатню реалізацію принципу деволюції в Україні, що характеризується врегульованим законом переданням повноважень з центрального уряду суверенної держави до уряду на субнаціональному рівні (місцевому, державному);

– низький рівень держави щодо сприйняття нею адміністративних реформ на основі нового публічного менеджменту (менеджеризму) [16];

– низький рівень готовності посадових осіб місцевого самоврядування до якісного виконання ними посадових обов'язків [7].

У типології держав, розробленій Дж. Хофстедом [16], йдеться про те, що англосаксонські країни є лідерами у практичному втіленні нового публічного менеджменту за індексами владної відстані, уникання невизначеності, індивідуалізму, мужності та довгострокових орієнтацій.

В Україні ці показники є доволі низькими. Причину ми вбачаємо у недостатньому рівні професійної, зокрема організаційної, компетентності посадових осіб місцевого самоврядування і пов'язуємо це із недостатнім оволодінням ними основами «нового державного управління», який ґрунтується на теорії менеджеріалізму, що «поєднує ряд гуманістичних доктрин із бізнесовими техніками управління і спрямовує на підвищення ефективності та продуктивності діяльності» [4].

Основи нового державного управління визнаються нині найбільш популярними та поширеними у практиці моделей відмови від бюрократії, яка зародилася у 80-х роках ХХ ст. [16]. В їх основі лежать теорії агентських відносин, трансакційних витрат та суспільного вибору. У ході їх аналізу в аспекті розвитку концептуальних засад вдосконалення організаційної компетентності посадових осіб місцевого самоврядування нами зроблено ряд

узагальнень, розкритих у статті «Концептуальні засади вдосконалення організаційної компетентності посадових осіб місцевого самоврядування в Україні» [6]. Серед них – створення умов для оволодіння посадовими особами місцевого самоврядування основами лідерства, менеджеризму, конфліктології, діджиталізації; застосування принципів деволуції, аутсорсингу, краудсорсингу, діджиталізації; використання технології повного лідерства задля якості, організації консультацій під час прийняття рішень, проведення дослідження інтересів громадян, застосування ІКТ; розвитку лідерських, організаторських, комунікативних, математичних, аналітичних якостей та здібностей.

Вважаємо, що застосування основ нового публічного менеджменту в діяльності посадових осіб місцевого самоврядування є одним із показників успіху реалізації реформи децентралізації владних повноважень в Україні. Однак, їх відсутність, або недостатність цих знань створюють перешкоди на шляху децентралізації. Оволодіння цими знаннями і вміннями сприятимуть підвищенню рівня ефективності та результативності діяльності посадових осіб, легітимності ОМС, відновленню довіри населення до своїх представників.

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямку. Зазначимо, що рівень організаційної компетентності посадових осіб місцевого самоврядування в умовах децентралізації владних повноважень в Україні підвищиться шляхом: вивчення ними набутого досвіду організації роботи та його вдосконалення; застосування нових форм взаємодії з громадою, що ґрунтується на знаннях сучасної теорії «нового державного управління»; реалізації принципу деволуції, що характеризує сприйняття ними сучасної реформи місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні.

Перспективи подальших наукових розвідок. Сучасні тенденції розвитку представницької влади в Україні, зокрема децентралізація владних повноважень, спонукають посадових осіб місцевого самоврядування по-новому підходити до вже набутого досвіду організації роботи, вдосконалювати його, застосовувати нові форми взаємодії з громадою, опрацьовуючи спільні підходи й узгоджуючи дії під час вирішення актуальних завдань.

Важливим постає питання осучаснення нормативно-правової бази, яка має відповідати положенням Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні й іншим міжнародним актам, що передбачає подальше обґрунтування зазначених проблем.

Список використаних джерел

1. Баско А. В. Класифікація органів місцевого самоврядування в умовах децентралізації державної влади. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2017. Вип. 1. С. 52–57.
2. Борденюк В. І. Місцеве самоврядування та державне управління: конституційно-правові основи співвідношення та взаємодії : монографія. Київ : Парлам. вид-во, 2007. 576 с.
3. Ворона П. В. Місцеве самоврядування України в контексті розвитку представницької влади : монографія. Полтава : ПУЕТ, 2012. 341 с.
4. Вплив «нового менеджериалізму» на реформування європейських соціальних служб. URL: <https://buklib.net/books/27480> (дата звернення: 29.03.2020)
5. Гошовська В. А., Даниленко Л. І. Інструментальний підхід до розвитку лідерства публічних службовців України. *Інституціоналізація публічного управління в Україні в умовах євроінтеграційних та глобалізаційних викликів* : матеріали щоріч. Всеукр. наук.-практ. конф. за міжнар. участю (Київ, 24 трав. 2019 р.) : у 5 т. / за заг. ред. А. П. Савкова, М. М. Білінської, О. М. Петроє. Київ : НАДУ, 2019. Т. 5. 94 с.
6. Даниленко Л. І., Дзега В. Д. Концептуальні засади вдосконалення організаційної компетентності посадових осіб місцевого самоврядування в Україні. *Економіка та держава. Серія: Політологія*. 2020. № 2 (2). С. 12–17.
7. Дзега В. Д. Сучасні виклики публічного управління щодо зростання професіоналізму посадових осіб місцевого самоврядування. *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія : Державне управління*. Том 30 (69). № 6. 2019. С. 33–38.
8. Дробуш І. В. Функції представницьких органів місцевого самоврядування в Україні : автореф дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.02. Київ, 2002. 14 с.
9. Європейська Хартія місцевого самоврядування. Територіальна організація влади в Україні: статус і повноваження місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування / за заг. ред. А. П. Зайця. Київ : Вид. дім «Ін Юре». 2002. С. 225–231.
10. Конституція України : Закон від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show> (дата звернення: 08.02.2019).
11. Краснопорова С. В. Теоретико-методологічний зміст професіоналізації служби в органах місцевого самоврядування : монографія. Київ : НАДУ, 2010. 268 с.
12. Куйбіда В. С. Організаційно-правові аспекти місцевого самоврядування в Україні : навч. посіб. / Відкр. міжнар. ун-т розв. людини «Україна», Вища шк. політ. лідера. Київ : Ун-т «Україна», 2011. 158 с.
13. Лелеченко А. П. Децентралізація в системі державного управління в Україні: теоретико-методологічний аналіз : дис. ... канд. держ. упр. : 25.00.01. Київ, 2006. 194 с.
14. Місцеве самоврядування в Україні: сучасний стан та основні напрями модернізації : наук. доп. [редкол. : Ю. В. Ковбасюк, К. О. Ващенко, В. В. Толкованов та ін.]; за заг. ред. д-ра наук з держ. упр., проф. Ю. В. Ковбасюка. Київ : НАДУ, 2014. 128 с.
15. Міжнародні стандарти системи якості ISO 9000 і ISO 10000. URL: <https://buklib.net/books/36019/> (дата звернення: 29.03.2020).
16. Поліщук В. С. Новий публічний менеджмент як посткласична парадигма державного управління : автореф. дис. ... канд. держ. упр. : 25.00.01. Київ : Інститут законодавства Верховної Ради України, 2017. 22 с.
17. Представницька влада у державотворчому процесі України : монографія / за ред. В. А. Гошовської. Київ : НАДУ, 2018. 384 с.

18. Прес-центр ініціативи «Децентралізація». URL: <https://decentralization.gov.ua/project> (дата звернення: 29.03.2020).

19. Про місцеве самоврядування в Україні : Закон України від 21.05.1997 р. № 280/97-ВР в редакції від 23.07.2020 р. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80> (дата звернення: 29.03.2020).

20. Про схвалення Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні : розпорядження Кабінету Міністрів України від 01.04.2014 р. № 333-р. *Офіційний вісник України*. 2014. № 30. Ст. 831.

21. Рось О. Г. Поняття та сутність нормативно-правового забезпечення інституційної спроможності представницьких органів місцевого самоврядування. *Інвестиції: практика та досвід*. 2019. №18. С. 97–100.

22. Ткачук А. Ф. Про якірну точку та можливості сільського розвитку. URL: <http://www.csi.org.ua/pro-yakirnu-tochku-ta-mozhlyvosti-sil'skogo-rozvytku> (дата звернення: 29.03.2020).

23. Якимчук С. П. Формування управлінських рішень органами місцевого самоврядування : дис. ... канд. держ. упр. : 25.00.04. Київ : НАДУ, 2012. 202 с.

References

1. Basko, A.V. (2017). Klasyfikatsiia orhaniv mistsevoho samovriaduvannia v umovakh detsentralizatsii derzhavnoi vlady. [Classification of local governments in the context of state power decentralization]. *Prykarpatskyi yurydychnyi visnyk, issue 1*, 52–57 [in Ukrainian].

2. Bordeniuk, V.I. (2007). Mistseve samovriaduvannia ta derzhavne upravlinnia: konstytutsiino-pravovi osnovy spivvidnoshennia ta vzaiemodii. [Local self-government and public administration: constitutional and legal bases of correlation and interaction]. Kyiv: Parlamentske vydavnytstvo [in Ukrainian].

3. Vorona, P.V. (2012). Mistseve samovriaduvannia Ukrainy v konteksti rozvytku predstavnytskoi vlady. [Local self-government of Ukraine in the context of representative power development]. Poltava: PUET [in Ukrainian].

4. Vplyv «novoho menedzherializmu» na reformuvannia yevropeiskykh sotsialnykh sluzhb. [The impact of the new managerialism on the reform of European social services]. URL: <https://buklib.net/books/27480> [in Ukrainian].

5. Goshovska, V.A., Danylenko, L.I. (2019). Instrumentalni pidkhid do rozvytku liderstva publichnykh sluzhbovtziv Ukrainy. *Instytutsionalizatsiia publichnoho upravlinnia v Ukraini v umovakh yevrointehratsiinykh ta hlobalizatsiinykh vyklykiv: materialy shchorich. Vseukr. nauk.-prakt. konf. za mizhnar. Uchastiu, vol. 5*. Kyiv: NADU [in Ukrainian].

6. Danylenko, L.I., Dzega, V.D. (2020). Kontseptualni zasady vdoskonalennia orhanizatsiinoi kompetentnosti posadovykh osib mistsevoho samovriaduvannia v Ukraini. [Conceptual principles of improving the organizational competence of local government officials in Ukraine]. URL: <http://ipk.edu.ua/wp-content/uploads/2020/05/Politolohiia-12-2020.pdf> [in Ukrainian].

7. Dzega, V.D. (2019). Suchasni vyklyky publichnoho upravlinnia shchodo zrostantia profesionalizmu posadovykh osib mistsevoho samovriaduvannia. [Current challenges of public administration in terms of increasing the professionalism of local government officials]. *Vcheni zapysky TNU imeni V.I. Vernadskoho. Seriia: Derzhavne upravlinnia, vol. 30 (69), 6*, 33–38 [in Ukrainian].

8. Drobush, I.V. (2002). Funktsii predstavnytskykh orhaniv mistsevoho samovriaduvannia v Ukraini. [Functions of representative bodies of local self-government in Ukraine]. *Extended abstract of candidate's thesis*. Kyiv [in Ukrainian].

9. Zayets, A.P. (2002). Yevropeiska Khartiia mistsevoho samovriaduvannia. Terytorialna orhanizatsiia vlady v Ukraini: status i povnovazhennia mistsevykh orhaniv vykonavchoi vlady ta orhaniv mistsevoho samovriaduvannia. [European Charter of local self-government. Territorial organization of power in Ukraine: status and powers of local executive bodies and local self-government bodies]. Kyiv: Vydavn. dim “In Yure”, 225–231 [in Ukrainian].

10. Konstytutsiia Ukrainy: Zakon vid 28.06.1996 r. No. 254k/96-VR. [Constitution of Ukraine: Law from 28.06.1996 No. 254k/96]. URL: <http://zacon2.rada.gov.ua/laws/show>.
11. Krasnopiorova, S.V. (2010). Teoretyko-metodolohichniy zmist profesionalizatsii sluzhby v orhanakh mistsevoho samovriaduvannia. [Theoretical and methodological content of service professionalism in local governments]. Kyiv: NADU [in Ukrainian].
12. Kuibida, V.S. (2011). Orhanizatsiino-pravovi aspekty mistsevoho samovriaduvannia v Ukraini. [Organizational and legal aspects of local self-government in Ukraine]. Kyiv: Vidkr. mizhnar. un-t rozv. liudyny «Ukraina» [in Ukrainian].
13. Lelechenko, A.P. (2006). Detsentralizatsiia v systemi derzhavnoho upravlinnia v Ukraini: teoretyko-metodolohichniy analiz. [Decentralization of the system of public administration in Ukraine: theoretical and methodological analysis]. *Extended abstract of candidate's thesis*. Kyiv: NADU [in Ukrainian].
14. Kovbasiuk, U.V. (2014). Mistseve samovriaduvannia v Ukraini: suchasnyi stan ta osnovni napriamy modernizatsii. [Local self-government in Ukraine: the current state and main directions of modernization]. Kyiv: NADU [in Ukrainian].
15. Mizhnarodni standarty systemy yakosti ISO 9000 i ISO 10000. [International quality system standards ISO 9000 i ISO 10000]. URL: <https://buklib.net/books/36019/> [in Ukrainian].
16. Polishchuk, V.S. (2017). Novyi publichnyi menedzhment yak postklasychna paradyhma derzhavnoho upravlinnia. [New public management as a postclassical paradigm of public administration]. *Extended abstract of candidate's thesis*. Kyiv: Instytut zakonodavstva Verkhovnoi Rady Ukrainy [in Ukrainian].
17. Goshovska, V.A. (2018). Predstavnytska vlada u derzhavotvorchomu protsesi Ukrainy. [Representative power in the state-building process of Ukraine]. Kyiv: NADU [in Ukrainian].
18. Pres-tsestr initsiatyvy «Detsentralizatsiia». [Press center of the initiative «Decentralization»]. URL: <https://decentralization.gov.ua/project> [in Ukrainian].
19. Pro mistseve samovriaduvannia v Ukraini: Zakon Ukrainy vid 21.05.1997 u. No 280/97-VR v redaktsii vid 23.07.2020 r. [The Law of Ukraine on local self-government in Ukraine]. URL: from: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80>.
20. Pro skhvalennia Kontseptsii reformuvannia mistsevoho samovriaduvannia ta terytorialnoi orhanizatsii vlady v Ukraini. [Approval of the concept of reforming local self-government and territorial organization of power in Ukraine]. (2014). *Ofitsiynyi visnyk Ukrainy*, 30, 831.
21. Ros, O.G. (2019). Poniattia ta sutnist normatyvno-pravovoho zabezpechennia instytutsiinoi spromozhnosti predstavnytskykh orhaniv mistsevoho samovriaduvannia. [The concept and essence of regulatory and legal support of the institutional capacity of representative bodies of local self-government]. *Investytsii: praktyka ta dosvid*, 97–100 [in Ukrainian].
22. Tkachuk, A.F. Pro yakirnu tochku ta mozhlyvosti silskoho rozvytku. [About the anchor point and opportunities for rural development]. URL: <http://www.csi.org.ua/pro-yakirnu-tochku-ta-mozhlyvosti-silskoho-rozvytku> [in Ukrainian].
23. Yakumchuk, S.P. (2012). Formuvannia upravlinskykh rishen orhanamy mistsevoho samovriaduvannia. [Formation of managerial decisions by local self-government bodies]. *Extended abstract of candidate's thesis*. Kyiv: NADU [in Ukrainian].

Dzheha V. D.,

*Postgraduate Student of Parliamentarism and Political Management Department, NAPA, Kyiv
ORCID 0000-0003-2745-4187*

Improving the organizational competence of local government officials in the context of decentralization of power in Ukraine

This article examines organizational competence of local government officials as ability to lead, conducting effective communication and resolution of interpersonal conflicts in the team, application of knowledge and skills on management decisions within their competence, skills and

experience in collecting and analyzing information using modern computer and information technologies.

The aim of the article is search and study of directions and ways of improving local government officials organizational competence in terms of decentralization of power and local self-government reforming and organization of power in Ukraine.

The features of domestic legislation on local government reform are defined, also negative processes, connected with local government officials' insufficient level of organizational competence, lack of clear function division among local self-government institutions, which can be executive and representative, unlike leading EU member states, that demonstrate high levels of government, avoiding uncertainty, individualism, courage and long-term orientation. Areas for improving local government officials organizational competence are suggested in the context of decentralization of power by means of development of the current Legislation of Ukraine in the field of local self-government and introduction of new knowledge of public administration, especially basics of management to accelerate and implement effectively the processes of local self-government reform.

Recent tendencies in the local self-government development of Ukraine motivate councils and their officials to make a new look at gained work experience, improve it, apply new forms of community interaction, working out common approaches, coordinating actions in solving urgent tasks.

Keywords: organizational competence; local government official; local self-government reform.

Надійшла до редколегії 18.11.2020 р.

